

som jeg tror, at disse Baner maa kunne bære sig selv — thi hvis Gedser—Warne-münde Banen ikke kunde bære sig selv, har man efter min Formening til Dato ofret for meget paa denne Route. Men, som sagt, jeg vilde foretrække, at man gik til en samlet Overvejelse, og at det saa blev Rigsdagen i Forening med Ministeren, der kom til at tage Bestemmelse om, i hvilken Rækkefølge Anlægene skulde udføres. Jeg tror, at det maa ses noget som et samlet Hele. Over for det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds, der havde store Betænkeligheder ved at komme til en Ordning af disse Forhold, ikke alene hvad Statsbaneanlægene, men ogsaa hvad de private Baneanlæg angaar, skal jeg dog tillade mig at minde om, at man jo her i denne Samling ikke har set saa smaat paa dette Forhold, idet man har fraveget de gamle Regler, der findes i Lov af 8de Maj 1894, ved Vedtagelsen af Tisted—Fjerridslev Banen, og efter mit Kendskab dertil forekommer det mig, at Egnen i det sydlige Midtjylland ned efter Grindsted har Krav paa at faa et lige saa stort Tilskud, som der er ydet Egnene i Tisted Amt, der vistnok ere meget bedre Egne end Egnen nede ved Grindsted og mod Syd. Det forekommer mig, at vi først, naar vi faa det til samlet Overvejelse, saa at vi kunne overse det hele, kunne tage vor Bestumning og vælge, om vi ville følge Fler-tallet eller Mindretallet i Kommissionen, eller paa hvilken Maade vi mene, at Sagen bedst og heldigst lader sig gennemføre. I øvrigt kan jeg ikke andet end anbefale det foreliggende Forslag, og jeg vil ikke sige, at det i og for sig foregriber noget, hvorimod jeg, hvis et af de andre blev foretrukket for dette, snarere vilde sige, at det var at foregribe noget. Der har, som det ærede Medlem for Vejle (Th. Nielsen) meget rigtig nævnede, været fuld Enighed om dette Forslag i Kommissionen, men dette var heller ikke langt fra at være Tilfældet med Linien Langaa—Bramminge; thi der var kun eet Medlem derimod.

N. C. Jensen: Jeg kan for mit Vedkommende indskrænke mig til nogle ganske faa korte Bemærkninger angaaende det foreliggende Forslag. Det kan selvfølgelig kun glæde mig og den Befolkning, som bor paa vedkommende Egn, at det synes, at Interessen nu mere og mere er vaagnet for at komme denne Egn til Hjælp, der fra Naturens Haand har haft ret ugunstige Vilkaar at arbejde under. Dersom en Øbo eller en Mand fra de gode Egne i Jylland

for 20—30 Aar siden havde foretaget en Rejse igennem denne Egn, vilde de ganske sikkert have sagt: Dette er uproduktivt Land og kan aldrig nogen Sinde blive produktivt Land. Ved Befolkningens ihærdige Arbejde, Energi, Nøjsomhed og Sparsommelighed er det dog lykkedes at gøre store Dele af det uproduktive Land produktive. Den Mand, som man i første Linie skylder en Tak for, at dette er lykkedes saa godt, som det er, er ganske sikkert den Mand, der er betegnet som Hedens Konge, Oberstløjtnant Dalgas. Denne Mand har vakt en levende Interesse for disse Egne rundt omkring i vort Land, og trods de hittidige uheldige Kommunikationsforhold er der virkelig gjort et stort Stykke Arbejde, der har national Betydning. Det er en Selvfølge, at de trykkende Konjunkturer, som ere gaaede ud over hele Landet, ogsaa have ramt denne Del af vort Land i ganske betydelig Grad. At der vækkes Interesse for, at denne Egn kan blive stillet i en gunstigere Forbindelse med Omverdenen end tidligere, spiller derfor en umaadelig stor Rolle for vedkommende Egn, og jeg tror, at det ogsaa i national Henseende spiller en ikke ubetydelig Rolle. Den Bane, som der her foreslaas, er ganske vist, som det er fremhævet af flere forskellige Talere, en dyr Bane, naar man ser paa hele Anlægssummen, men man kan jo ikke være blind for, at det ikke er selve Baneanlægget i den paagældende Egn, der løber op til saa store Summer, som der er Tale om. Det er jo klart, at med Hensyn til Anlægget maa denne Bane virkelig blive en af de billigste Baner at anlægge, idet der er ganske faa og smaa Forhindringer at overvinde med Hensyn til Anlægget. At Anlægssummen løber op til et saa betydeligt Beløb, skyldes sikkert, at man i tidligere Tid ved Anlæg af andre Baner og Bygningen af Stationer ikke har været saa klartseende, som man burde være. Jeg glæder mig, som sagt, ved at dette Spørgsmaal er taget op med den levende Interesse, som sket er, baade ved den jyske Jærnbankommissions Arbejde og ved den højtærede Indenrigsministers nu forelagte Forslag, og jeg haaber, at det trods de Vanskeligheder, der kunne være, maa lykkes endnu i denne Samling at faa Lovforslaget bragt i Land.

Jeg maa dog gøre nogle faa Bemærkninger til Liniens Retning, idet jeg kunde være stærkt interesseret i at vide, hvorfor Ministeren i sit Forslag er fraveget den paa Kommissionskortet afridsede Plan, thi denne er den korteste Linie og rammer,